

Osobnost identificirana s Kristom

Članak iz serije o izgradnji
snažne kršćanske osobnosti:
"Kojeg li uzbudljivog izazova
izgraditi osobnost koja jasno
odražava sliku Krista Isusa!"

9.02.2022.

Zašto tako reagiram? Zašto sam
takav? Mogu li se promijeniti? To su
pitanja koja si ponekad postavljamo.
A ponekad ih postavljamo o drugima:
zašto je ona osoba takva?

Promatrajmo pomnije ova pitanja s obzirom na naš cilj: postati sličniji Isusu Kristu, dopuštajući mu da djeluje u našem životu. Ovaj proces obuhvaća sve dimenzije nekoga tko, pobožanstvenjujući se, zadržava karakteristike autentične ljudskosti usklađujući ih s kršćanskim pozivom.

Krist je pravi Bog i pravi čovjek: perfectus Deus, perfectus homo. U njemu kontempliramo cjelovito ljudsko biće. "Krist Otkupitelj u potpunosti otkriva čovjeka samome čovjeku. To je- smijemo li se tako izraziti -ljudska dimenzija otajstva Otkupljenja. U toj dimenziji čovjek ponovno pronalazi veličinu, dostojanstvo i vrijednost svoje čovječnosti. "[1]

Novi život koji smo primili na krštenju određen je da se izgrađuje *dok svi ne prispijemo do jedinstva vjere i spoznaje Sina Božjega, do*

čovjeka savršena, do mjere uzrasta punine Kristove. [2] Božanski element, onaj nadnaravni, presudan je u osobnoj svetosti i ujedinjuje i usklađuje sve ljudske aspekte. Ali ne bismo smjeli zaboraviti da je ovdje kao suštinski i potreban element uključen onaj ljudski: „Ako prihvatimo odgovornost da smo djeca Božja, shvatit ćemo da Bog želi da budemo vrlo ljudski. Naše bi glave doista trebale dodirivati nebo, ali noge bi trebale biti čvrsto na zemlji. Cijena življenja kao kršćana nije ona što prestajemo biti ljudi ili napuštamo napor da se steknu one vrline koje neki imaju i bez poznavanja Krista. Cijena koja se plaća za svakog kršćanina je otkupiteljska Krv našega Gospodina i on, inzistiram, želi da budemo i vrlo ljudski i vrlo božanski, boreći se svaki dan oponašati onoga koji je perfectus Deus, perfectus homo. "[3]

Zadatak izgradnje karaktera

Djelovanje milosti u dušama ide ruku pod ruku s rastom ljudske zrelosti, usavršavanjem našeg karaktera. Dakle, dok njeguje nadnaravne vrline, kršćanin koji traži svetost nastojat će postići načine djelovanja i razmišljanja koji nekoga karakteriziraju kao zrelog i uravnoteženog. Motivirat će ga ne samo želja za savršenstvom, već i želja da odražava Kristov život. Stoga nas sveti Josemaría potiče da se ispitamo: „Sinko, gdje je Krist kojega duše u tebi traže? U tvojoj oholosti? U tvojoj volji da se drugima nametneš? U bijedi tvoga značaja koju ne želiš pobijediti? U tvojoj svojeglavosti? Tu je Krist?- Ne!!! " Odgovor nam daje rješenje za ovaj pothvat : „U redu: moraš imati svoju osobnost, ali tvoja se mora nastojati poistovjetiti s Kristom. "[4]

Na našu osobnost prije svega utječe ono što smo naslijedili, što se počelo očitovati od rođenja, često nazivano

temperamentom. Na to utječu i čimbenici povezani s našim odgojem, osobnim odlukama, odnosima s drugima i s Bogom, te mnogi drugi čimbenici, možda čak i nesvjesni. Sve to dovodi do različitih tipova osobnosti ili karaktera (ekstrovertirani ili plahi, žustri ili rezervirani, bezbrižni ili zabrinuti itd.), koji se vide u nečijem načinu rada, interakcije s drugima, razmatranja dnevnih događaja. Ovi elementi utječu na moralni život svake osobe, olakšavajući razvoj određenih vrlina ili, ako nedostaje napora za njihovo postizanje, pojavu nedostataka. Na primjer, poduzetna osobnost može olakšati stjecanje vrline marljivosti, pod uvjetom da ima disciplinu potrebnu za izbjegavanje nedostataka nedosljednosti i aktivizma.

Bog računa na našu osobnost vodeći na putem svetosti. Način postojanja svakoga od nas je poput plodne

zemlje koju treba obrađivati. Ako strpljivo i radosno uklanjamo kamenje i korov koji ometa djelovanje milosti, ono će početi *davati plod, jedno stostruk, drugo šezdesetostruk, treće tridesetostruk.*

[5] Svi muškarci i žene mogu učiniti plodnim talente primljene iz Božjih ruku, pod uvjetom da dopuste da se preobrazе djelovanjem Duha Svetoga, stvarajući osobnost koja odražava Kristovo lice. Ali to ne znači gubljenje vlastitih karakteristika. Sveti Josemaría je inzistirao: “Trebate biti tako različiti, kao što su različiti sveci na nebu, svaki od njih ima svoja posebna i osobna obilježja.”[6]

Iako trebamo ojačati i pročistiti svoju osobnost u skladu s kršćanskim načinom življenja, ne nastojimo postati neka vrsta “superčovjeka”. Umjesto toga, uzor je uvijek Isus Krist, koji ima ljudsku narav poput naše, ali savršenu u svojoj

normalnosti i uzdignutu milošću. Svakako, imamo i uzvišeni primjer u našoj Gospi: u Mariji vidimo puninu čovječnosti — i normalnosti. Poslovična poniznost i jednostavnost Marije, vjerojatno najcjenjenije njezine osobine u cijeloj kršćanskoj tradiciji, uz njezinu bliskost i nježnu naklonost svoj svojoj djeci, vrline dobre majke, najbolja su potvrda njezine savršenosti. Iako još uvijek stvorenje, možemo reći Mariji: “od tebe je veći samo Bog?”[7] koja je tako potpuno ljudski, toliko predivna žena: Gospa par excellence!

Ljudska i natprirodna zrelost

Riječ "zrelost" znači biti zreo, potpuno razvijen, a u produžetku se odnosi na punoću bića. Stoga se njena najbolja paradigma može naći u životu našega Gospodina.

Razmatrajući u Evanđeljima kako se Krist ophodio s ljudima, njegovu čvrstinu u patnji, njegovu odlučnost

u izvršavanju poslanja primljenog od njegova Oca – tu se nalazi kriterij zrelosti.

Istodobno, naša vjera uključuje sve plemenite vrijednosti koje se nalaze u različitim kulturama. Stoga je korisno uzeti u obzir tradicionalne kriterije ljudske zrelosti, istovremeno ih pročišćavajući. To se činilo kroz povijest kršćanske duhovnosti, u većoj ili manjoj mjeri. Primjerice, grčko-rimski klasični svijet, koji su oci Crkve tako mudro kristijanizirali, posebno je stavljao mudrost i razboritost u središte ideala ljudske zrelosti, shvaćene s raznim nijansama. Kršćanski filozofi i teolozi rane Crkve obogatili su ovo gledište, ukazujući na prvenstvo teoloških vrlina, posebno ljubav, to je sveza savršenstva koja sve povezuje u savršenom skladu, [8] kako je rekao sveti Pavao i daje oblik svim krepostima.

U naše današnje doba proučavanje ljudske zrelosti dopunjeno je različitim perspektivama koje nude moderne znanosti. Ova su otkrića korisna utoliko što polaze od vizije ljudske osobe otvorene kršćanskoj poruci. Stoga neki teže razlikovati tri ključna polja zrelosti: intelektualno, emocionalno i socijalno. Značajna obilježja intelektualne zrelosti uključuju: adekvatnu koncepciju sebe (sa usklađenošću između toga kako čovjek sebe gleda i onoga kakav zapravo jest, čvrsto utemeljenom na iskrenosti prema sebi); jasno definirani osobni ciljevi i svrhe, s otvorenim i neograničenim horizontima; skladan skup vrijednosti; etička i moralna sigurnost; zdrav realizam u odnosu na sebe i druge; sposobnost promišljanja i smirene analize problema; kreativnost i inicijativa; itd.

Neke značajke emocionalne zrelosti, ukratko bi uključivale: uravnotežene reakcije na životne događaje, bez obeshrabrenja prilikom neuspjeha ili gubitka realnosti nakon uspjeha; sposobnost fleksibilne i konstruktivne samokontrole; sposobnost voljenja i velikodušnog davanja drugima; samopouzdanje i čvrstoća u odlukama i obvezama; vedrina i sposobnost prevladavanja izazova i poteškoća; optimizam, vedrina, susretljivost i dobar humor.

Na kraju, kao elemente socijalne zrelosti nalazimo: iskrenu naklonost prema drugima, poštujući njihova prava i nastojeći otkriti njihove potrebe i pomoći im u njima; razumijevanje kad se suočite s raznolikošću mišljenja, vrijednosti ili kulturnih obilježja, bez pada u predrasude; neovisnost i kritički kapacitet u odnosu na dominantnu kulturu, skupine pod pritiskom ili modu; prirodnost u svom ponašanju

koja dovodi do djelovanja bez pukog konvencionalizma; sposobnost slušanja i razumijevanja; sposobnost rada s drugima.

Put do zrelosti

Te bismo osobine mogli sažeti rekavši da je zrela osoba sposobna razviti plemenit, jasan i koherentan životni projekt, s pozitivnim izgledima potrebnima za njegovo brzo provođenje. U svakom slučaju zrelost je proces koji zahtijeva vrijeme i prolazi kroz različite trenutke i faze. Njezin je rast obično postupan, iako specifični događaji u čovjekovom životu mogu dovesti do brzog napretka. Na primjer, rođenje prvog djeteta prekretnica je koja može odjednom osobu probuditi za posljedice ove nove odgovornosti. Ili prolazak kroz ozbiljne ekonomske poteškoće može rezultirati novom procjenom onoga što je uistinu važno u životu itd.

Moć milosti koja preobražava važan je čimbenik na putu do zrelosti. U poznatijim svecima vidimo njihove visoke ideale, njihova čvrsta uvjerenja, njihovu poniznost (najprikladniji poimanje sebe) njihovu bezgraničnu kreativnost i inicijativu, njihovu sposobnost davanja sebe i ljubavi pokazane djelima, njihov zarazni optimizam, njihov učinkovita i univerzalna otvorenost, izražena u njihovoj apostolskoj revnosti. Jasan primjer za to je život svetog Josemarije, koji je od svoje mladosti osjetio djelovanje milosti u jačanju svoje osobnosti. Unatoč tome što se suočio s mnogim poteškoćama, dok je još bio prilično mlad, u sebi je osjećao neobični duševni mir: „Vjerujem da mi je Gospodin u dušu stavio još jednu karakteristiku: mir - sposobnost da imam mir i dam mir - sudeći po ono što vidim kod ljudi s kojima imam posla ili koje usmjeravam. ”[9] Riječi iz psalma

mogle bi se sasvim primjereno primijeniti na njega: Super senes intellexi quia mandata tua quaesivi [10]: Imam više razumijevanja od starijih, jer se držim tvojih naredbi. Ali sve je to kompatibilno sa stvarnošću da se zrelost obično stječe s vremenom, suočavanjem s neuspjesima i uspjesima koji su dio djelovanja Božanske Providnosti.

Oslanjanje na milost i vrijeme

Iako je često jasno kada je osoba dosegla određenu fazu zrelosti u životu, zadatak poboljšanja nečijeg načina postojanja životni je projekt. Samospoznaja i prihvatanje vlastitog karaktera dat će nam potreban mir kako se ne bismo obeshrabrili u ovom pothvatu. To ne znači biti zadovoljan onim što smo već postigli. To radije znači prepoznati da herojstvo svetosti ne zahtijeva savršenu osobnost ili težnju za idealiziranim načinom postojanja.

Svetost iz dana u dan zahtijeva strpljivost, prepoznavanje naših pogrešaka i traženje oprostaja.

„Istinite životne priče kršćanskih heroja nalikuju našem vlastitom iskustvu: borili su se i pobijedili; borili su se i izgubili. A onda, pokajani, vratili su se u bitku.” [11] Bog računa na naš dugotrajni napor kako bismo pročistili naš način postojanja. Kao što je netko rekao Službenici Božjoj Dori del Hoyo pred kraj svog života: „‘Dora, nitko tko te poznavao prije sada te ne bi prepoznao. Ti si kao druga osoba. ‘Nasmijala se, dobro znajući što mislim.’” [12] Ta je osoba pomogla Dori da shvati kako je tijekom godina njezin karakter dosegnuo stupanj smirenosti koji je moderirao njezin inače snažan temperament. U tom pothvatu uvijek možemo računati na pomoć našega Gospodina i Marijinu majčinsku brigu: „Gospa upravo to čini s nama. Marija nam pomaže da

rastemo ljudski i u svojoj vjeri, da budemo jaki i ne popustimo iskušenju da ne budemo ljudi i kršćani koji su površni, već da živimo odgovorno, da težimo sve više onome što je najviše. "[13]

U sljedećim člancima razmotrit ćemo različite aspekte razvoja likova i ukazati na neke ključne značajke kršćanske zrelosti. Promišljat ćemo zdanje koje Duh Sveti želi podići u našoj duši svojom aktivnom suradnjom. I mi ćemo razmotriti karakteristike koje bi temelji trebali imati kako bi se osiguralo da je struktura čvrsta i kako popraviti eventualne pukotine. Kakav je uzbudljiv izazov oblikovati osobnost koja jasno odražava sliku Krista Isusa!

[1] Sveti Ivan Pavao II., Enciklika *Redemptor hominis*, 4. ožujka 1979., 10.

[2] Ef 4,13.

[3] Sveti Josemaria, Prijatelji Božji, 75.

[4] Sveti Josemaria, Kovačnica, 468.

[5] Mt 13,8.

[6] Sveti Josemaria, Put, 947.

[7] Sveti Josemaria, Put, 496.

[8] Kol 3:14.

[9] Sveti Josemaria, Intimne bilješke, br. 1095, citirano u Andrés Vázquez de Prada, Osnivač Opusa Dei, sv. I, Scepter, New York 2001., str. 481.

[10] Ps 118 (Vulgata).

[11] Sveti Josemaria, Krist prolazi, 76.

[12] Sjećanja Rosalije Lopez Martinez, Rim, 29. studenoga 2006. (AGP, DHA, T-1058), citirano u Javier Medina. Dora del Hoyo, Upaljena Svjetiljka, Scepter London-New York 2014, str. 94.

[13] Papa Franjo, Homilija pred slikom Sancta Marije Salus Populi Romani, 6. svibnja 2013.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/osobnost-
identificirana-s-kristom/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/osobnost-identificirana-s-kristom/) (5.08.2025.)